

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

LIII. S. Symmachus. Anno Christi 498. Anastasii. Imp. 8. Theodorici Regis.
6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

riose nimis quis asserere velit, Anastasium propensorem fuisse in restituendo sublato è Diptychis Acacii nomine, sed morte preventum id prestare minime valuisse: in hoc est quidem, quò magis magisque admireris Dei providentiam erga Romanam Ecclesiam, oim titubantem Apostolica Sedi presidentem Pontificem ex humanis ante subduxerit, quàm, quod meditaretur, impleret, & antea morte preceptum, quàm vel tentari posset à Festo legato de subscribendo Zenonis Henotico. Ita namque Jape divino consilio, quo potissimum Catholica Fidei semper servare consuevit integritatem, factum scimus, ut quàm citissimè morte multatus sit, qui in aliquod discrimen adducturus esset Catholicam Romanam Ecclesiam puritatem.

LIII.

S. SYMMACHUS.

ANNO CHRISTI 498.

ANASTASII IMP. 8. THEODORICI REGIS. 6.

Bar. an. 498. §. 3.
4. 5.
Pag. §. 2.

SYMMACHUS Fortunati filius, Sardus, in locum Anastasii II. sexto ab ejus obitu die, X. Kal. Decembr.

cembr. subrogatus est. (1) Quo die Festus Romanus Senator Laurentium Romanum Archipresbyterum tituli S. Praxedis, multis pecuniâ corruptis, Pontificem eligendum curavit, ut ab eo exprimeret, aut e blandiretur subscriptionem *Henotici*, quam se ab Romano Pontifice consecuturum, anno superiore Anastasio Imperatori promiserat. Exortis inde in Clero ac Senatu turbis rixisque, adeo exarsere studia, ut non fuerit cædibus temperatum. Causa demum tota, quod ex Odoacris lege non deberet Pontifex creari sine consensu Regis Italiæ, delata ad Theodoricum, qui licet Arianus, comperto, Symmachum & priorem & pluribus electum suffragiis, secundum ipsum decrevit. Theodorici Bar. an. sententiâ Laurentio antelatus Conci- 499. §. 2
 lium Romæ habuit, ut de ambitu 8. 10.
 tollendo è Comitibus Pontificiis, & 34. Pag.
 via præcludenda contentionibus age- §. 3.
 ret. Statuit, ut post mortem Pon-
 tificis ille haberetur pro Pontifice,
 qui consentientibus totius Ecclesiasti-
 ci Ordinis suffragiis creatus esset, aut
 si studia in partem diversam animos

inclinarent, *vinceret sententia plurimorum: sic tamen ut Sacerdotio careat, qui captus promissione, non recto iudicio de electione decreverit.* (2) Alterum Romæ Concilium celebravit anno 500. in quo Laurentius, ut Ecclesiam turbare desineret, Nucerix Episcopus factus est *intuitu misericordie*, ut est in Libro Pontificali. Hæc ratione compressum ad tempus schisma, non extinctum. Datâ quiete usus, tertio habito in Urbe Concilio, abrogavit modò memoratam constitutionem Odoacris, quâ vetabatur, ne Pontifex crearetur incio Rege Italiae, neve liceret. Pontifici res Ecclesix immobiles, neque mobiles alienare. Idque eò fecit, *ne in exemplum remaneret præsumendi quibuslibet Laicis, quamvis religiosis vel potentibus, in quacunque Civitate quolibet modo aliquid decernere de Ecclesiasticis facultatibus, quarum solis Sacerdotibus disponendi indiscussè à Deo cura commissa docetur.* (3) Suâ tamen ipse auctoritate constituit, ne cui fas esset prædia Ecclesiarum *sub perpetua alienatione vel commutatione ad cuiuslibet jura transferre.* (4) Mox adversariæ factionis duces re-
no.

novârunt pristinas turbas. Nam Lau- Bar. an.
rentio clam revocato, & Symma 500.
cho apud Theodoricum falsis crimi- §. 3. 8.
nibus onerato, effecerunt, ut mitte-
ret *Visitatorem*, â quo iudicium fie-
ret de Pontifice. Missus Petrus Al-
tini Episcopus, qui ad Laurentianos
inclinatus turbavit omnia. Quare Bar. an.
Theodoricus ut plenam tumultûs Ur- 502. §. 5.
bem tranquillaret, Symmachi per- 18. 30.
missu 125. Episcoporum Concilium
Romæ coëgit, *Palmare* dictum, cu-
jus iudicio cum se ultro Pontifex sub-
misisset, innocens magno consensu
declaratus est. (5) Post hæc, cum,
amandato in exilium Laurentio, com-
pressa seditio esset, totum se Ecclē-
siæ negotiis dedit. Anastasium Im- An. 503.
peratorem anathematizavit, quod §. 26. 31.
Acacii memoriæ, & hæreticis Con-
cilio Chalcedonensis hostibus faveret.
Manichæos Româ expulit. Afri- Bar. an.
canis Episcopis ad quinque & vigin- 504.
ti supra ducentos à Trasamundo Re- §. 41.
ge Vandalorum affectis exilio pecu-
nias & vestes suppeditavit. Permi- An. 514.
sit Episcopis potestatem concedendi §. 6. 11.
posselliones Ecclesiæ Clericis, quoad 12. Pag.
viverent. (6) Idem legitur *constituis-* §. 2.

se, ut omni Dominicâ vel Natalitiis
Sanctorum Gloria in excelsis Deo di-
ceretur. (7) Vitæ finem fecit anno
514. XIV. Kal. Augusti annos quin-
decim, menses septem, dies septemac vi-
ginti Pontificate munus magnâ animi
constantia functus sub barbaro Rege,
sub quo Urbs ipsa quodammodo videbatur
generi captiva. (8)

ANNOTATIONES.

(1) Omnes Catholici Principes sive cum
Imperii gubernaacula susceperunt, sive cum
Apostolica Sedi novos agnoverunt Prae-
sules institutos, ad eum sua protinus scri-
pta miserunt, ut se docerent ejus esse
consortes: Symmachus in epistola Apolo-
getica adversus Anastasii Imperatoris libel-
lum famosum, apud Labbeum tom. 4. Con-
ciliorum pag. 1300.

(2) Extat decretum apud Labbeum tom.
4. Conciliorum pag. 1314. & apud Gratia-
num dist. 79. Cap. *Si transitus Papa* 10.

(3) Symmachus in memorato Concilio
Romano cap. 3. apud Labbeum tom. 4.
Concil. pag. 1336.

(4) Idem Symmachus in eodem Conci-
lio cap. 4 apud eundem Labbeum pag.
1337. Ut autem id Symmachus constitue-
ret, antea rogaverat Casarius Episcopus
Arelatensis, ut est apud Lab. tom. 4. Conc.
pag.

pag. 1294. *sicut à persona B. Petri Apostoli Episcopatus sumit initium; ita necesse est, ut disciplinis competentibus Sanctitas vestra singulis Ecclesiis, quid observare debeant, evidenter ostendat.* Vide Baronium ad an. 483. §. 10.

(5) Concilium hoc *Palmare* dictum à loco, in quo celebratum est, porticu videlicet Basilicæ S. Petri, cui *Palmaria* nomen. Baronius ad an. 502. §. 2.

In Actis hujus Concilii apud Harduinum tom. 2. Conc. pag. 969. *Ad hæc serenissimus Rex (Gothorum Theodoricus) taliter Deo aspirante respondit: In Synodali esse arbitrio, in tanto negotio sequenda præscribere, nec aliquid ad se præter reverentiam de Ecclesiasticis negotiis pertinere ---- dummodo venerandi provisione Concilii pax in Civitate Romana Christianis omnibus redderetur.* Dist. 17. cap. Concilia 6. §. Ad hæc.

Ennodius Episcopus Ticinensis in libello apologetico pro Synodo, in qua absolutus est Symmachus, apud Labbeum tom. 4. Conc. pag. 1344. *Ajunt (Symmachii adversarii) si vera est Episcoporum assertio, Sedis Apostolica Præsulem minorum nunquam subjacuisse sententiæ: cur ad judicium districtâ conventionem productus est Symmachus? Respondet Ennodius paulo post pag. 1347. Judicia iste voluit, at-*

P 5

traxit,

traxit, ingressus est. & quod posset fidelium corda doloris justis aculeis excitare, venerando Concilio auctoritatem etiam contra se, si mereretur, indulsit. Addebant pag 1352. Visitatores & alii Episcopis ipse dedit, & justum est, ut facti sui lege teneatur. Ennodius dicit, latorem juris definitionis suae, nisi velis terminis non includi ---- Aliorum forte hominum causas Deus voluerit per homines terminare: Sedis istius Praesulem suo, sine quaestione, reservavit arbitrio. Voluit beati Petri Apostoli successores caelo tantum debere innocentiam, & subtilissimi discussoris indagini inviolatam exhibere conscientiam.

Præclarum hoc Concilii Romani, & Ennodii testimonium de dignitate, & auctoritate summi Pontificis oppugnat Joannes Launojus lib. 1. epist. 9. propugnat verò, frivolasque Launoji rationes refellit Nat. Alexander dissertat. 1. in Hist. Eccl. Sac. VI.

(6) Epist. 5. ad Casarium Episcopum Vercellensem cap. 1. quod recitatur à Gratiano 16. quæst. 1. cap. *Possessiones* 61. Ex quo, ut ait Baronius ad an. 502. §. 36. *potes intelligere, si consideras, Beneficiorum Ecclesiasticorum originem. Etenim cum solerent Clerici ab Ecclesia per Episcopum mensibus singulis victus causa*
me-

meritam stipem accipere, ut ex S. Cypriano (extrema epist. 34.) secundo tomo *Annalium* demonstratum est: postea verò factum, ut aliquibus ex his Ecclesia possessiones, quoad viverent, ab ipso Episcopo concederentur, quæ Beneficia dicti cœperunt, eò quòd, ut habet Symmachus in ea epistola, bene meritis tantummodo eas concedi liceret.

(7) Strabo de rebus Ecclesiasticis cap. 22.

Bona lib. 2. Rer. Liturgic. cap. 4. §. 4. *Telephorus* in Missa tantum nocturna Nativitatis Domini cantari decreverat, si vera sunt, quæ Sigebertus in *Chronico*, & *Innocentius III. l. 2. de Mysteriis Missæ* cap. 20. tradunt.

Ducangius in *Glossario*: Hymnus, *Gloria in excelsis*, ab Græcis vocatur *doxologia magna*, *doxologia* autem *parva* hymnus, *Gloria Patri*, qui dicit solet in fine *Psalinorum*.

(8) *Baronius* ad an. 514. §. 11.

LIV.

S. HORMISDA.

ANNO CHRISTI. 514.

ANASTASII 24. THEODORICI

22.

HOR-